

kommer til at gælde for et Aar, og at den indskrænkes til de Omraader, hvor der ikke behøves nogen videregaaende Forhandlinger paa ny mellem de forskellige Ministerier.

Det første, som Forslaget gaar ud paa, er at forlænge den gældende Huslejelov med nogle enkelte Ændringer, og jeg har derom forhandlet med Grundejerorganisationerne og Lejerorganisationerne. Jeg udtalte i sin Tid i Folketinget, at naar Boligkommissionens Betænkning var afgivet, vilde jeg foranledige en saadan Forhandling, fordi det stod mig klart, at det desmere vilde lette Arbejdet, paa jo flere Omraader, Parterne havde forhandlet sig til Enighed, inden Rigsdagen tog fat paa Arbejdet. Det viste sig ogsaa, at det lykkedes i meget stor Udstrækning for Parterne at enes om visse Betragtninger. Jeg har derfor fundet det rigtigt at foreslaa Rigsdagen de Ændringer, som Boligkommissionen har stillet, i Forbindelse med de Underændringer, som man er blevet enig om fra Organisationernes Side under disse Forhandlinger, idet jeg har ment det rigtigt at lade Rigsdagen tage Stilling til disse Forslag, der er stillede som Underændringer til de af Kommissionen stillede Forslag, og som man er blevet enig om under Forhandlingerne mellem Grundejere og Lejere.

Der er et enkelt vigtigt Punkt, hvorom det ikke lykkedes at opnaa Enighed. Det var med Hensyn til Spørgsmaalet om Lejeforhøjelse. Jeg har der fundet det rigtigt at følge det af 7 Medlemmer af Boligkommissionen stillede Forslag, og det har man ogsaa under Forhandlingerne i det andet høje Ting med et Flertal sluttet sig til.

Afsnit II om Pensionatsvirksomhed har kun været i Brug paa Frederiksberg. Ærede Medlemmer vil erindre, at det kom ind efter en Kommissionsbehandling i det Forslag, som blev vedtaget i Efteraaret. Men man gik allerede den Gang baade i Kommissionen og i Rigsdagen ud fra, at selve disse Bestemmelser nærmest skulde virke forebyggende ved deres Nærværelse, og det er ogsaa sandsynligt, i alt Fald muligt, at de har gjort det flere Steder. Derfor har jeg fundet det rigtigt at optage dem her igen.

Der er endvidere Forbud mod Nedrivning, Forslag om at forny de kommunale Skattelempelser etc., og om Tilskud om Finansiering fra Statens Side, hvor der er Tale om de sædvanlige Maksimaltilskud, idet der endvidere er tilføjet en Bestemmelse om, at der skal sættes en Maksimalgrænse pr. Lejlighed, og at denne skal sættes af Ministeren efter Forhandling med et Rigsdagsudvalg, hvilket skulde nedsættes efter

de i Grundloven for Fællesudvalgs Valg angivne Regler. Der foreslaas, at Staten skal kunne udlåne et Beløb af indtil 10 Mill. Kr. Det er det samme Beløb, som var nævnt i Septemberloven, og naar jeg har ment at kunne indskrænke det til de 10 Mill. Kr., er det, fordi der i Mellemtiden ad anden Vej er stillet meget betydelige Beløb til Raadighed til disse Udlaan. Disse Laan er jo fortrinsvis tænkte som Udlaan til Byggeforeninger og private, og i September 1920 stilledes der som nævnt 10 Mill. Kr. til Raadighed for Ministeren, og disse vil være medgaaet, naar vi naar 1. April. Hvad Tilskuddene angaar, vil jeg antage, at Beløbet vil nærme sig stærkt de 6 Mill. Kr. Denne Lov vil medføre, antager jeg, foruden de 10 Mill. Kr., jeg har omtalt, andre 10 Mill. Kr. i Tilskud.

Der er under Behandlingerne i det andet høje Ting indkommet forskellige Ændringer, der dog ikke har principiel Karakter, men som er af en vis praktisk Karakter paa flere Omraader. De er dels stillede af mig, dels af Udvalget. Jeg skal saaledes nævne, at der er en Bestemmelse om, at Grundejer- og Lejerforeninger kan indstille til Valg af Medlemmer af Nævnet, og hvor der er flere Foreninger indenfor en Kommune, kan man, naar man finder det heldigt, danne en Delegeretforsamling og lade en saadan foretage denne Indstilling. Der skal indstilles det dobbelte Antal af, hvad Kommunalbestyrelsen skal udnævne, og indenfor denne Ramme skal efter Forslaget Kommunalbestyrelsen holde sig. Man har fra et Mindretals Side gjort stærke Indvendinger imod, at Kommunalbestyrelsen skal have en Pligt til at holde sig indenfor denne Ramme. Jeg har dog ikke kunnet fravige de Bestemmelser herom, som var givne i det oprindelige Forslag, og har ogsaa peget paa, at i mange Tilfælde stiller Lovgivningen ogsaa Ministeren overfor den Nødvendighed at skulle tage Hensyn til en meget begrænset og bunden Indstilling.

Der er en enkelt Ændring af principiel Karakter, som er indkommet i det andet Ting. Den gaar ud paa, at for de Ejendomme, hvis Opførelse er paabegyndt efter 1. April 1921, skal Huslejeloven ikke komme til Anvendelse. Jeg maa sige, at jeg tillægger ikke denne Bestemmelse stor praktisk Betydning, thi Forholdet er det, at for Bygninger, som faar offentligt Tilskud fra Stat eller Kommune eller fra Staten alene i Undtagelsestilfælde, er der en Bestemmelse om, at der skal tinglæses en Deklaration, og i Henhold til denne er der en Kontrol med